

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และ
 จริยธรรมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต
 คณะศึกษาศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2,3 และ 4 ปีการศึกษา
 2547-2548 จำนวน 340 คน เป็นนิสิตวิชาเอกการแนะแนว จำนวน 120 คน วิชาเอกการ
 ประถมศึกษา จำนวน 120 คน และวิชาเอกเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา จำนวน 100 คน
 ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และวิชาเอก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบประเมิน
 ความฉลาดทางอารมณ์ แบบสอบถามจริยธรรม และโปรแกรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์
 และจริยธรรมโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการวิเคราะห์ความแปรปรวน
 แบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และ การทดสอบค่าที่ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตคณะศึกษาศาสตร์มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม เหมาะสม
 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีไม่เหมาะสม
 กล่าวคือมากเกินไป แต่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งและด้านสุขเหมาะสม
2. นิสิตคณะศึกษาศาสตร์มีจริยธรรมอยู่ในระดับกลางหรืออยู่ในระดับกำลังพัฒนา
 กล่าวคือนิสิตรู้จักกระทำตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ
3. นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นิสิตชายและหญิง มีจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. นิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างก็มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
6. นิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างก็มึจริยธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .05
7. นิสิตที่มีวิชาเอกต่างกันมีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .01
8. นิสิตที่มีวิชาเอกต่างกันมีจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. นิสิตวิชาเอกการแนะแนวกลุ่มทดลองมีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมและรายด้านเหมาะสมมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้โปรแกรมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10. นิสิตวิชาเอกการแนะแนวกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้โปรแกรมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มมีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมเหมาะสมมากกว่านิสิตวิชาเอกการแนะแนวกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้โปรแกรมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

11. นิสิตวิชาเอกการแนะแนวกลุ่มทดลองมีจริยธรรมเหมาะสมมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้โปรแกรมการพัฒนาจริยธรรมโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

12. นิสิตวิชาเอกการแนะแนวกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้โปรแกรมการพัฒนาจริยธรรมโดยใช้กิจกรรมกลุ่มมีจริยธรรมสูงขึ้นมากกว่านิสิตวิชาเอกการแนะแนวกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้โปรแกรมการพัฒนาจริยธรรมโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

The purposes of this research were to study and develop emotional intelligence and moral reasoning of educational students of Faculty of Education of Srinakharinwirot University . The samples were 340 educational students majoring in 120 guidance , 120 elementary and 100 educational technology of 1,2,3 and 4 undergraduate students at Faculty of Education in academic year 2004-2005. The studying variables were gender, educational level and their major subjects . The instruments were emotional intelligence evaluations, moral reasoning questionnaires and emotional intelligence and moral reasoning developing program by group dynamics. The data was analyzed by One Way Analysis of Variance and t-test .

The results were as follows :

1. There were appropriated the whole emotional intelligence of educational students ,Faculty of Education, Srinakharinwirot University .

There were inappropriated emotional intelligence in aspect of good(higher) but there were appropriated one in both aspect of smart and happiness.

2. There were moderate or developing moral reasoning : responsibility of educational students ,Faculty of Education, Srinakharinwirot University .

3. There were significantly difference of educational students' the whole emotional intelligence between males and females at .01 level.

4. There were no significantly difference of educational students ' moral reasoning between males and females .

5. There were significantly difference of educational students ' the whole emotional intelligence among different educational level at .01 level.

6. There were significantly difference of educational students ' moral reasoning among different educational level at .05 level.

7. There were significantly difference of educational students' the whole emotional intelligence among different major subjects at .01 level.

8. There were significantly difference of educational students' moral reasoning among different major subjects at .01 level.

9. The educational students (guidance experimental group) that were exposed to emotional intelligence developing program by group dynamics got increased appropriated as the whole and aspect of emotional intelligence before the experiment at .01 level.

10. The educational students (guidance experimental group) that were exposed to emotional intelligence developing program by group dynamics got more increased appropriated as the whole and aspect of emotional intelligence than the others educational students (guidance control group) that were not exposed to emotional intelligence developing program by group dynamics at .01 level.

11. The educational students (guidance experimental group) that were exposed to moral reasoning developing program by group dynamics got increased moral reasoning before the experiment at .01 level.

12. The educational students (guidance experimental group) that were exposed to moral reasoning developing program by group dynamics got more increased moral reasoning than the others educational students (guidance control group) that were not exposed to moral reasoning developing program by group dynamics at .01 level.